
Chương 16

Căn nhà Tài mua đúng tên Hoa tại Santa Barbara đáng giá 1 triệu rưỡi. Cộng chung với các thứ tiền chàng mua sắm từ trước đến giờ cho Hoa, tiền 2 chân hụi, tiền nữ trang...tính ra cũng đến 3 triệu mỹ kim. Tài choáng người khi cộng số, chàng không ngờ tiền tiêu ra từ khi cặp với Hoa lên nhiều đến thế! Cứ tiêu như thế này, tài sản chẳng mấy chốc không cánh mà bay. Nhưng tiền vẫn của mình mà! Tài tự trấn an và nhủ thầm như thế. Hoa ăn đời ở kiếp với chàng, khi nào vợ Tài chết, chàng sẽ làm giấy tờ chính thức với Hoa, tiền bạc là của chung, có gì mà thắc mắc!

Nhưng tự đáy lòng Tài vẫn thấy có điều không ổn, chàng tin Hoa, nhưng tài sản chỉ có thể mỗi lúc mỗi tăng, không thể giảm đi được. Đã tiêu ba triệu cho Hoa, chàng cần phải kiếm thêm tiền để gỡ lại, càng sớm càng tốt, cho chắc ăn, ấm bụng! Tài nhìn lại giấy tờ kết toán về tài sản, về tiền thu vào mỗi tháng, tiền chi ra. Ngoài những đầu tư do tiền bồi thường vụ kiện của vợ chàng, đầu tư khác quan trọng nhất trong portfolio của chàng là công ty Thiên Long. Số tiền 28 triệu Mỹ Kim đã được giao cho chàng để đầu tư, sinh lời, tiền lời chia đôi. Tài lập nên công ty Thiên Long riêng biệt với những đầu tư khác đứng tên Tài và vợ chàng không để lẫn lộn. Số tiền 28 triệu đã được chàng dùng để đầu tư vào địa ốc, mua một khu apartments tại Santa Ana, một shopping center tại Huntington Beach, tiền còn lại dùng để mua stocks và bonds.

Chỉ trong vòng một năm, giá trị của số tiền đầu tư này đã tăng lên gần 30 triệu, chưa kể số tiền thu vào mỗi tháng do tiền thuê, tiền dividends của stocks và tiền lời do Treasury bonds. Tài thấy mình như có bàn tay vàng của vua Midas thời xưa, mớ vào đâu thành vàng đến đó. Nhưng trong 2 triệu gia tăng giá trị này, phần chàng chỉ có một nửa là một triệu Mỹ Kim, chưa thấm thía gì so với tiền chàng chi ra cho Hoa! Tài ngẫm nghĩ lại về việc đầu tư của công ty Thiên Long và thấy hơi nghi

ngại. Cách đây mấy ngày chàng được chỉ thị phải sáp nhập công ty Thiên Long vào một tổ hợp mới, tổ hợp này nằm dưới quyền kiểm soát của một tổ hợp khác, theo hệ thống kim tự tháp pyramid. Công ty chóp bu nắm giữ mọi sự nằm ở vùng Caribbean, hòn đảo Cayman Island.

Tài được cho biết phải liên lạc với công ty đầu tư của vợ chồng Tuyền tại Quận Cam và việc giấy tờ sẽ do luật sư Quang đảm trách. Tài băn khoăn vì cảm thấy bắt đầu bị phiền nhiễu do việc thay đổi chủ quyền đứng tên của công ty Thiên Long. Chàng trước giờ chỉ hoạt động một mình, không dính líu đến ai, không ai nhòm ngó. Chàng nhận lời đầu tư số tiền 28 triệu Mỹ Kim cho công ty Thiên Long chỉ vì sự khẩn nài của Nguyễn Hoàng Vượng, người em họ của chàng, làm việc trong bộ Thương Mại tại Hà Nội.

Vượng biết tài chàng và đã tìm cách liên lạc với Tài từ mấy năm nay. Lần cuối cùng Vượng đích thân bay sang Cali, nài ép Tài. Vượng nói: "Em biết anh không cần, anh đã giàu nhiều rồi. Nhưng nếu anh đầu tư cho số tiền lớn em được giao phó để đầu tư vào vùng Quận Cam, em sẽ được thưởng nhiều, đừng tiến thân của em được bảo đảm. Anh giúp cho em với!". Tài lấy làm khó nghĩ. Chàng không muốn dính líu gì đến chính quyền cộng sản Hà Nội, chẳng gì chàng cũng là người ty nạn từ năm 75 ở đây. Nhưng Tài không hoạt động chính trị, chàng chỉ biết đến việc kiếm tiền, đầu tư. Món tiền Vượng đưa sang, nói là của một nhóm trong bộ Thương Mại chỗ Vượng làm việc, muốn bỏ tiền đầu tư vào địa ốc tại vùng Quận Cam ở Cali và cần người giỏi giang về đầu tư và tin cậy được để làm việc này.

Tài sau cùng nhận lời để đầu tư và chàng chỉ biết một mình Vượng. Mọi việc từ đưa tiền sang đến báo cáo về tài sản của công ty Thiên Long, tiền đầu tư vào đâu, chi thu, tiền lời... mọi sự đều qua Vượng và Tài cũng không cần biết đến nhóm nào tại Hà Nội tung tiền sang Quận Cam này cho chàng đầu tư. Từ hơn một năm nay, mọi sự trôi chảy, Tài được Vượng hoan hỉ báo cho biết hẳn đã được cất nhắc lên làm lớn

trong bộ Thương Mại, lại được chia tiền lời, xây nhà lớn, có xe hơi đi, con cái 2 đứa sửa soạn cho sang Mỹ du học. Tài cũng thấy vui giúp được đứa em họ, lại có thêm vốn làm ăn. Nhưng từ khi nghe Vượng báo tin về sự thay đổi sáp nhập công ty Thiên Long vào tổ hợp công ty kiểu pyramid, chàng bắt đầu khó chịu nhưng chưa biết giải quyết ra sao. Và nghĩ đến số tiền đã chi ra cho Hoa, làm hao hụt tài sản đang có, bây giờ lại phải làm giấy tờ để sáp nhập công ty Thiên Long, làm chàng bực bội.

Tài bẻ gãy chiếc bút chì đang cầm trong tay, ném vào sọt rác. Tiếng điện thoại reo ầm ỉ làm chàng cau mày, sao không ai chịu nhắc lên nghe thế này?! Đến tiếng reo thứ ba, cô thư ký phòng ngoài mới bắt lên nghe rồi thò đầu vào phòng chàng:

- Có ông Vượng ở Việt Nam gọi sang!

Tài nhắc vội điện thoại. Giờ này ở bên đó là 3 giờ sáng. Có chuyện gì khẩn cấp để Vượng gọi chàng?

Chàng nghe tiếng Vượng hỗn hển:

- Anh Tài! Nguy rồi! Mọi sự hỏng hết rồi anh ơi!

* * *

Ba ngày trước đó 5 nhân vật cao cấp đã bí mật họp kín tại một biệt thự trên Chapa. Ngôi nhà nằm trong một khu rừng hoàn toàn biệt lập với thế giới bên ngoài. Mỗi người đến riêng rẽ, chỉ có tài xế lái và một người lính hầu cận. Khi đến nơi, chiếc xe đậu ở ngôi nhà ngoài và mỗi ủy viên xuống đi bộ một mình dọc theo một con đường trải sỏi nhỏ đến căn nhà chính xây sát cạnh bờ suối. Khi người thứ năm đã đến theo giờ hẹn, cả toán không ai nói với ai câu nào vào ngồi chung quanh một chiếc bàn tròn lớn trong căn phòng đóng kín. Không ai được biết có cuộc họp mật này vì trên phương diện chính thức, cả năm người hiện đang đi công du tại nước ngoài!

Người thứ nhất lên tiếng nói bắt đầu buổi họp:

- Các đồng chí đều hiểu rõ tại sao có cuộc gặp ngày hôm nay?

Bốn người kia gật đầu. Người thứ nhất nói tiếp:

- Phong trào chống tham nhũng đã ra khỏi vòng kiểm soát của chúng ta. Không ai ngờ mức độ lên đến thế! Nếu chúng ta không khéo léo, phong trào này có thể làm nguy hại cho Đảng nặng nề, đến chỗ diệt vong chứ không phải chơi! Các đồng chí có đồng ý không?

Người nhỏ thó ngồi sát cửa sổ bĩu môi:

- Dĩ nhiên rồi! Nếu đồng chí đừng đem 300 triệu Mỹ Kim sang ngân hàng Thụy Sĩ bị chúng nó đánh hơi thấy được thì đâu đến nỗi!

Người ngồi bên cạnh cau mày:

- Lúc này không phải lúc chúng ta cãi vã, xia xói nhau. Đồng chí nói người ta được mà quên chuyện mình mang hơn 100 triệu sang bên Pháp đầu tư à?

Người nhỏ thó trả miếng ngay:

- Đúng rồi! Nhưng tôi đâu có đến nỗi cho ba đứa con gái và 2 thằng cháu nội mang 200 triệu Mỹ Kim sang bên Mỹ mua đất đai nhà cửa bên đó hồi nào đâu?

Hai người còn lại nãy giờ chưa lên tiếng giờ tay:

- Thôi! Thôi! Đủ rồi! Xin vào chuyện chính đi!

Người đầu tiên điều khiển buổi họp tiếp tục:

- Những lần phong trào chống tham nhũng trước đều êm xuôi. Nhưng lần này tôi sợ nếu chúng ta không hy sinh một đồng chí cao cấp thì không xong. Báo chí được thả lỏng bắt đầu lảm chuyện. Chúng ta sẽ xiết lại sau. Nhưng ngay bây giờ để cho phong trào này qua đi, chúng ta cần một vụ án lớn, có thể cần hy sinh khoảng vài chục người. Tôi đề nghị chúng ta cần bản án tử hình cho một đồng chí cấp bộ trưởng, cộng thêm tử hình cho 5 đồng chí nữa và chung thân khoảng 10 người. Còn lại cũng phải từ 20 đến 30 năm khổ sai cho khoảng 20 đồng chí. Phải cho dân chúng thấy là chúng ta nhất quyết diệt tham nhũng mới được!

Người nhỏ thó lại chất vấn:

- Nhưng đồng chí chọn ai? Bộ nào cũng là người của chúng ta. Chỉ có vấn đề là không phải con cháu họ hàng gần là được.

Người đầu tiên nói:

- Tôi chọn bộ Thương Mại. Đỗ Gia Thủ không dính líu gì đến bất cứ ai trong này. Hắn gần đây lại đem tiền sang Cali đầu tư lộ liễu quá.

Cả bốn người kia đều gật đầu. Đỗ Gia Thủ không liên hệ họ hàng đến ai cả, lại còn cạnh tranh làm thiệt hại cho mấy người trong nhóm này. Tội đáng chết. Tử hình là phải!